

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 39

Η ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς Ἱεράρχας παρεκάλεσε πρὸ τινος νὰ συστήσουν «εἰς τοὺς Ἱερεῖς ἵνα μὴ ἀντιδρῶσιν ὡς οὐδέποτε κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους». Ὡς φαίνεται, ἐνιαχοῦ θὰ ὑπῆρχεν ἀντίδρασις ἐκ τῶν κληρικῶν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλει τοιαύτη ἐνέργεια τῶν κληρικῶν δὲν ἐγένετο διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οὐδεμία γυνὴ προσήλθεν ἢ θὰ προσέλθῃ νὰ ἐγγραφῇ καὶ ν' ἀσκήσῃ ἐκλογικὰ δικαιώματα εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς δημάρχων ἢ κοινοτικῶν συμβούλων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ τοιοῦτόν τι θὰ ἐγένετο· μόνον εἰς τινὰς πόλεις, ὅπου εἰσεχώρησαν αἱ καινὰ ἰδέαι τῆς χειραφετήσεως, θὰ προσήλθον ἐλάχιστοι νὰ ἐγγραφοῦν. Καὶ ἀποδεικνύεται ἀριθμητικῶς ὅτι πολλάκις νομοθετοῦν ἐν τῇ Βουλῇ ἄνευ μελέτης, καὶ δὴ περὶ τοιούτων κοινωνικῶν ζητημάτων. Γίνονται ἀντιγραφεῖς καὶ κακοζήλοι μιμηταὶ τῶν ἀλλαχόθεν συμβαινόντων. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δὲν δύναται νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς κληρικοὺς νὰ μὴ ἀντιδρῶσιν ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ ἀνάμειξις τῶν γυναικῶν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ· ἀντίκειται δὲ καὶ πρὸς τὰ διδάγματα τῆς θεοσπεύστου Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα ἐν ὀλίγοις θὰ ὑποδείξωμεν.

Οὐδαμοῦ τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἀναφέρεται περὶ τῶν γυναικῶν ὅτι δύναται ν' ἀναμειγνύονται εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς μάχας· τούναντίον αἱ γυναῖκες, ἴσαι πρὸς τοὺς ἄνδρας ἀπὸ θερησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως, ὀφείλουσι νὰ παραμένουν ἐργαζόμεναι ἐν τῷ οἴκῳ καὶ νὰ φροντίζουν κυρίως περὶ τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων, νὰ εἴνε φιλάνθρωποι καὶ οἰκοκυραί. Οὕτω προσοδεύει ὁ οἶκος καὶ βασιλεύει ἡ γαλήνη καὶ ἡ εἰρήνη ἐν αὐτῷ· οὕτω ὑπάρχει ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Γυνὴ ψυχρὰ καὶ ἀδιάφορος θερησκευτικῶς, ρητομένη ἀκάθεκτος εἰς τὴν πάλιν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ ἐρίδων, εἶνε τὸ χειρίστον τῶν κακῶν καὶ ἡ μάλιστα τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινωνίας. «Βούλομαι, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τὰς γυναῖκας εἶναι φιλόανδρους, φιλοτέκνους, σόφρονας, ἄγνάς, οἰκουργοῦς, ἀγαθὰς, ὑποτασσόμενας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηθῇ» (Τιτ., β', 5'). Ἡ ἀγαθὴ ἀληθὴς καὶ εὐσεβὴς μήτηρ εἶνε ὁ ἄγγελος τοῦ οἴκου·

ἀποταμιεύει τ' ἀγαθὰ· παρηγορεῖ καὶ ἐνισχύει τὸν παλαιοντι ἐν τῇ πάλῃ τῆς ζωῆς σύζυγον καὶ τοὺς οἰκίους· φροντίζει περὶ τῆς υγιείας καὶ καλῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. Ἡ ἀγαθὴ ἀληθὴς καὶ εὐσεβὴς μήτηρ δὲν εἶνε ὀκνηρὰ· ἐργάζεται· πενιχὰ διὰ τὰ θεῖα τα τέκνα τῆς· γυμνάζει διὰ τὰ ἐνδύη τὰ φίλτατα τῆς· μειδιᾶ καὶ ὑποφέρει διὰ τὰ καταπραῦνη τὸν σύζυγον. «Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἄριθμος τῶν ἡμερῶν αὐτῶν διπλάσιος» καὶ ἀλλαχοῦ: «Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν πληρῶσει ἐν εἰρήνῃ» (Σοφ. Σειρ. κστ' 1—8).

Καὶ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ τάξις καὶ ἁρμονία ἐν τῷ οἴκῳ ὅπου ἡ γυνὴ τὸ πλεῖστον περιέχεται τὴν αγοράν καὶ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς κομματικὰς ἐρίδας; Ὁ οἶκος διαλύεται καὶ συντρίβεται ἢ ἡ οἰκογενειακὴ εἰρήνη φυγαδεύεται καὶ τὰ τέκνα ἐγκαταλείπονται ἄνευ ἐπιβλέψεως καὶ ἀνατροφῆς. Ὅσεν ὀρθῶς ἔλεγεν ὁ Ξενοφῶν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ: «Τὴν φύσιν παρεσκεύασεν ὁ Θεός, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὴν μὲν τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἐνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα, τὴν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὰ ἔξω ἔργα καὶ ἐπιμελήματα». Καὶ εὐθὺς κατωτέρω: Τῇ μὲν γυναικὶ κάλλιον ἐνδον μένειν ἢ στυραλεῖν, τῷ δὲ ἀνδρὶ αἴτιον ἐνδον μένειν ἢ τῶν ἔξω ἐπιμελεῖσθαι».

Βεβαίως δὲν θέλομεν νὰ εὐρίσκειται πάντοτε περιωρισμένη ἡ γυνὴ ἐν τῷ γυναικωνίτῃ. Ἡ μέση ὁδὸς εἶναι ἡ ὀρθὴ καὶ βασιλική. Ἄν ἡ γυνὴ δὲν πρέπει νὰ ἐκτραπῇ εἰς ἔργα ἀλλότρια τῆς φύσεως αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ καταδικάζεται εἰς κτηνώδη κατάστασιν. Πρέπει νὰ μορφωθῇ καλῶς διὰ τὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς. Ὁμοῦ τελειότεραι μητέρες καὶ οἰκοδόμοισιναι προπαρασκευάζονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τόσον ἀσφαλτοσχεδία θεμέλια καταβυλλονται οἰκιακῆς εὐμερείας, κοινωνικῆς εὐξίας καὶ ἐθνικῆς εὐρωσπίας. Ἐν Ἀσίᾳ οὐδεποτε ὑπῆρχεν ὕγιης καὶ ἀρετῆς κοινωνία, ἀληθῆς πολιτεία, διότι ἐκεῖ ἡ γυνὴ οὐδέποτε ἀνυψώθη εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῇ περιωπήν. Ἐυσεβεῖτο ὡς ἀπλή θεραπειὰς τοῦ ἀνδρὸς. Ἀληθῆς ὅμως παιδεία δὲν εἶναι ἡ ἀποκτησις γνώσεων· εἶνε ἡ ἀνθρωπιστικὴ ἢ οἰκὸς ἢ μορφωτικὴ τοῦ ἥθους, διότι δυστυχῶς σημερον θεωρεῖται ἀνωτέρα μορφωσις καὶ ἴσιον ἀνωτέρα, ταχὰ τάξεως ὅταν περιφρονῶνται τὰ θεῖα καὶ αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις ἢ ὅταν αἱ γυναῖκες ἡμίγυνοι περιεργάζονται τὰς ὁδοὺς. Εἶναι ὁ λεγόμενος «κυρατισμὸς», εἶνε δὲ οὗτος ἡ ἠθικὴ παραμόρφωσις τῆς γυναικὸς· εἶνε ἡ προσποίησις, μικρολογία, ὑπερμεμῶσθησις προσποίησιν, νευρασθένεια, ἐπιτετηδευμένη φιλαρέσκεια, πολυτέλεια, φυγοπονία. Ἡ

ιστορία τῆς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν ἔσχεν ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἄρκει νὰ εἴπωμεν τί ἔγραψεν, παρὰ τὸ ζωντὸν ἐπαναστατικὸν τοῦ πνεύμα, ὁ Προυδὼν: «Ἡ ἰσότης τῶν φύλων μετὰ τῶν ἀναγκαίων συνεπειῶν τῆς ἐλευθέρου ἔρωτος, καταδίκη γάμου, ἐξουτελισμός... καὶ πρὸς ἐπίσταν τῶν συστήματος, πολυτέλεια ἄσβυστος, ἰδοὺ ἀμεταβλήτως ἡ φιλοσοφία τῆς χειραφετημένης γυναικός». Γνωρίζομεν δὲ ποῖα παραύσια ἠθικὴ ἐπῆλθεν ἐν τῇ Ρωσίᾳ, ἕνεκα τῶν κομμουνιστικῶν ἀρχῶν, ὧν συνέπεια εἶνε ἡ ψευδὴς χειραφέτησις τῆς γυναικός.

Ὁρθῶς ἄρα ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀπέκρουσε διὰ τῆς ἀποχῆς τῶν γυναικῶν τὰ νομοθετήματα τὰ ὁποῖα καὶ θρησκευτικῶς εἶνε ἀπόβλητα καὶ κοινωνικῶς ἀνοητα. Ἐφ' ὅσον οἱ ἄνδρες πολλὰς πολλαχοῦ προσέχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς ἄνευ μελέτης καὶ προπαρασκευῆς καὶ δι' ἠθικῆς συνειδησεως, πῶς θὰ προσέλθουν αἱ Ἐκκλησιάζουσαι, κατὰ τὴν ἀριστοφάνειαν ἐκφρασίαν, γυναῖκες, ὧν αἱ πλείους ἀτυχεῖς εἶνε ἐν τοῖς χωρίοις ἀμορφωταὶ καὶ ἄλλως καὶ κοινωνικῶς;

Υπάρχουν πλεῖστα στάδια κοινωνικῆς δράσεως τῆς γυναικός «εἶνε ἄλλα τε καὶ ταῖς τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθοεργίας» (Πιστ. ὕ' 36—40· Α', Τιμ. ε', 10), τὰ τοῦ κατὰ Χρ. σιὸν φωτισμοῦ, οἷοι δ' ὄν ἐπιτελεῖται νὰ λαμβάνη τὸν λόγον ἐν τῷ ναφ (Α' Κορινθ. ιδ', 34), δυνάται ὅμως νὰ ἐργασθῇ ἄλλως, ὡς ἡ Πρωσκάλια καὶ ἡ Ἰουνα, συναχμαλωταὶ τοῦ Πάυλου, καὶ ἄλλαι.

Ἐν γένει εἰπεῖν: ἡ γυνή, ὡς μήτηρ, δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐκφεύρας καὶ νὰ ὠφελῇ τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος, ὡρανοῦσα πρῶτα τὸν συζυγον. «Ὁυδὲν, εὐδὲν ἰσχυροτέρου γυναικὸς εὐλαβύς καὶ συνετής, λέγει ὁ Ι. Χρυσόστομος, πρὸς τὸ γυναικῶν ἄνδρα καὶ διαπλαττεῖν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐν εἰ, ἢ, εὐδελ. Οὐδ' ἔγωφίλων, οὐδ' εὐδοσκαλιῶν, οὐδ' ἀρχοντιῶν οὐδ' ἀνεξέται ὁ ἄνθρωπος, ὡς τῆς συνείκον παραινουσης καὶ συμβουλευουσης. Ἐχει γὰρ πῖνα καὶ ἠρονην ἢ παραινουσις διὰ τὸ σφραδα φιλεῖσθαι τὴν συμβουλευουσαν. . . . Πῶς δὲ ὁ ἄνθρωπος παρδύεται διὰ τῶν πραγμάτων; Ὁμῶν ἴση τὴν συζυγον μὴ ποιηθῶν οὐδ' ἴαν, μὴ δὲ πολυτελεῖ καὶ φιλοκοσμον, μὴδὲ προσόδους ἀρηματιῶν ἀπακτοῦσαν περιττας, ἀλλ' ἀρχουμένην τοῖς εὐδ'· τότε γὰρ, τότε καὶ συμβουλευουση, ἀνεξέται. . . . Ἐάν ὁ ἀνὴρ ἴση τὴν γυναῖκα μὴ ζητηθῶν χρυσίον, μὴδὲ μαργαρίτας, μὴδὲ ἱματισμοῦ πολυτέλειαν, ἀλλ' ἀντι τούτων κοσμοκρητια, σφραδουσην, εὐνοίαν καὶ παρὰ συντη, ταῦτα εἰσαγαγῆς καὶ παρ' ἐκείνου ταῦτα ἀκρητις. . . . Ὡστε, εἰ βουλαί, ὡ γυναι, ἄνορι ἀρεσκῆν, λόσκει τὴν ψυχὴν σφραδουσην, εὐλαβύς, προστάσῃ οὐκίσις» (Χρυσόστ. τομ. Η' σελ. 340 ἐκδ. Migne).

† Ὁ Γόρτινος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ - ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

[Γράμματα ἐκ Λονδίνου]

Τῇ 2α Ἰουλίου ἐνεσιῶτος ἔτους σπουδαῖον γεγονός ἐπετελέσθη ἐν Βόννῃ τῆς Γερμανίας. Ἀντιπρόσωποι τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὴν Ἀγγλικανικὴν Ὁμολογίαν ἐκεῖ συναντηθέντες κατέληξαν, κατόπιν ὄχι καὶ πολὺ μακρῶν συζητήσεων, εἰς συμφωνίαν ἔχουσαν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεταξὺ τῶν δύο ὡς ἄνω ἐκκλησιαστικῶν Ὁμολογιῶν *communio in sacris*. Ἡ ἐπιτελεσθεῖσα συμφωνία, ἥτις σημειωτέον ἀποτελεῖ σταθμὸν μοναδικὸν ἐν τῇ καθόλου κινήσει τῆς ἀποβλεπουσῆς τῆς ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, θέλει τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ἅμα ὡς κρησθῆ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Παλαιοκαθολικῶν ἀφ' ἑνός, καὶ—πρὸκειμένου περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας—ὑπὸ τῶν δύο ἐπαρχιακῶν Συνόδων, Καντουαρίας καὶ Ὑορκῆς. Ἡ κρησθῆς ὁμοῦς αὕτη θεωρεῖται ἀπο τοῦδὲ ἐξηραλισμένη καὶ συνεπῶς ἡ μυστηριακὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ Ἀγγλικῶν καὶ Παλαιοκαθολικῶν ὁδῶν νὰ θεωρηθῇ γεγονός τετελεσμένον.

Θα ἐνθυμῶνται ἴσως οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» ὅτι ὄσαν πρὸ ἔτους ἀκριβῶς παροῦσθαι εἰς τὰς στήλας αὐτῆς τὰ κατὰ τὸ συνέδριον τοῦ Λάμπου τοῦ 1930, εἰσηγόμεν ὅτι ἰκανὴ πρῶτος ἐσημειώθη κατ' αὐτο εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ Παλαιοκαθολικῶν σχέσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις ταύτας τὸ συνέδριον τοῦ Λάμπου τοῦ 1930 εἶχεν ἀποφασίσαι: α) «Ἐγκρατῶς, εὐχαριστῆ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Οὐτρέχτης καὶ τοῦ, μετ' αὐτοῦ ἐπισκοποῦς τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας οἷοι ἦσαν, ἵνα συσχεθῶσι μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐγγυτέρων σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ὁμολογίας καὶ δηλαδὴ οἱ ἀισθάνεται καλῶς τὴν σπουδαιότητα τοῦ γενομένου διαβήματος. β) Παρκαλατῆ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας ὁμοῦ, ὁμοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ὁμολογίας καὶ προσκαλεθῆ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Οὐτρέχτης ὁμοῦ ὁμοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Παλαιοκαθολικῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῷ τελει ὁμοῦ, ἅπαντες οὗτοι οἱ ἀμοφιέμενοι ὁμοῦ ἀντιπροσώπου ἀποτελεσσοσι ὁμοῦ ἐπιτροπὴν μελλοῦσαν νὰ συζητήσῃ τὰ σημεῖα τῆς συμφωνίας καὶ διαφορῆς μεταξὺ αὐτῶν. γ) Συμφωνεῖ ὅτι οὐδὲν ὕλαρχει ἐν τῇ οηλασει τῆς Οὐτρέχτης (1889) ὁμοῦ πρὸς τὴν οηλασκίλιαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας».

Ἐπὶ τῇ βάσει ὁμοῦ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνήλθον ἐν Βόννῃ οἱ ἀντιπροσώπου τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τῇ 2α παρὰστοντος Ἰουλίου. Καὶ τῆς μὲν Ἀγγλικανικῆς ἀντιπροσωπείας ἠγείτο ὁ γνωστός Ἐπίσκοπος τοῦ Γκλώσερ Dr Headlam, τῆς δὲ τῶν παλαιοκαθολικῶν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Δεβενισερ Dr Berends. Τὸ ἔργον τῆς συνεννοήσεως ἐπετελεσθῆ ἐν οὐοῖ συνεδρῶσει. Ὁ παλαιοκαθολικὸς ἐπίσκοπος Berends χαίρει τῶν τῶν Ἀγγλικανῶν ἀντιπροσώπου ἐξῆρα τῆς

σημασίαν τὴν ὁποίαν κέκτηται ἡ Βόννη διὰ τοὺς Παλαιοκαθολικοὺς, εἰπὼν σὺν ἄλλοις: «Ἡ Βόννη εἶναι ἱστορικὸς τόπος δι' ἡμᾶς. Ὅλοι ἡμεῖς ὄχι μόνον ἀναμνησκόμεθα τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Λαίλιγκερ διὰ τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἔχομεν πάντοτε ἐν νῷ αὐτὸ μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ βαθείας πρὸς τὸν Θεὸν εὐγνωμοσύνης. Χαίρομεν ὅθεν εὐρισκόμενοι ἐνταῦθα, ὅπου ἐκεῖνος ἐποίησατο τὰ πρῶτα διαβήματα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, ἣς ἤνωσεν ἡμᾶς. Καὶ πᾶσον μαχοῦν ὁδὸν ὠδύσαμεν ἀφ' ἧς ἐκεῖνος ἤρτισεν! Ἐκεῖνος ἠδύνατο τότε νὰ προσκαλέσῃ ἐνταῦθα προσωπικοὺς τινὰς μόνον φίλους τῆς οἰκουμένης κινήσεως, οἵτινες ἦσαν ὑποχρωμένοι νὰ δηλώσωσιν ὅτι δὲν εἶχον ἐπίσημον ἀποστολήν καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσωσιν εἰμὴ μόνον δι' ἑαυτοὺς. Ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ἐν καλλιτέροις θέσει. Ἐν ἱκανῷ μέτρῳ θυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐνταῦθα συναντῶνται σήμερον οὐχὶ πρόσωπα, ἀλλ' Ἐκκλησίαι. Δὲν ἠλθομεν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ τὰς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι ἀπέστειλαν ἡμᾶς. Ἀναμφιβόλως, τοῦτο ἀποτελεῖ μέγα βῆμα πρὸς τὰ πρόσω»¹. Δὲν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα ἐν λεπτομερείᾳ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὰς δύο συνεδριάσεις μεταξὺ τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ Παλαιοκαθολικῶν ἀντιπροσώπων. Ταῦτα, ἐνδιαφέροντα κυρίως τὰ δύο συμβηθέντα μέρη, τυγχάνουν ἴσως χρήσιμα καὶ εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες εἰδικῶς ἀσχολοῦνται ἐπὶ ζητημάτων φύσεως ἐνωτικῆς. Οἱ τοιοῦτοι ὁμως δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν τὸ σχετικὸν φυλλάδιον τὸ ἔκδοθὲν ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προαγωγῆς τῆς χριστιανικῆς γνώσεως, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν γράφοντες τὴν παροῦσαν ἀνταπόκρυσιν, ἐν ᾗ τὰ τε πρακτικὰ τῆς συναντήσεως καὶ ἄλλα τινὰ ἀφορῶντα τὰς μέγρι τοῦδε συνεννοήσεις πρὸς ἔνωσιν μεταξὺ τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ὑποσηται². Ἀντὶ τούτων λυσιτελέστερον καὶ μᾶλλον ἐξυπηροστοῦν τὴν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκει τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κρίνομεν νὰ παραθέσωμεν ἀποσπάσματα τῆς ἐπιστολῆς, ἣν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς συμφωνίας ὁ ἡγεθεὶς τῆς Ἀγγλικανικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ προεδρεύσας τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπίσκοπος τοῦ Γαλλώστερ ὑπέβαλε τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Καντουαρίας μετ' ἀντινοήσεων τῆς συμφωνίας, τῶν πρακτικῶν καὶ λοιπῶν ἐγνωσάντων. Ἡ ἐπιστολή, ἄλλως, τοῦ Ἐπισκόπου Γαλλώστερ δίδει περίληψιν σαφῆ καὶ ἀπικριβωμένην τῶν γενομένων συζητή-

σεων καὶ παρῶσι τὰ σημεῖα, ὧν τὴν διασάφεισιν ἠτήτατο ἐκάτερον τῶν μερῶν. Ἴδου πῶς ἐκθέτει αὐτὸς τὰ κατὰ τὴν συνάντησιν: «Ἡρξάμεθα τοῦ Συνεδρίου διὰ τῆς συζητήσεως ἐπὶ δυσκολίῳν τινων, αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν εἰς τὰς διανοίας τῶν Παλαιοκαθολικῶν λόγῳ τῶν συζητήσεων τῶν γενομένων ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λάμπρεθ καὶ ἐντεῦθεν. Εὐρισκοντο, νομίζω, ἐν ἀμνησίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τρία πράγματα α) τὴν αὐθενσίαν τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λάμπρεθ, β) τὴν θέσιν τῶν μερίδων (σχαλῶν σέψως) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας καὶ δὴ τῆς Εὐαγγελικῆς καὶ γ) τὴν αὐθενσίαν τῶν 39 ἄρθρων.

Προκειμένου περὶ τοῦ πρώτου ζητήματος, σαφῶς ἐδηλώθη αὐτοῖς ὅτι τὸ συνέδριον τοῦ Λάμπρεθ δὲν ἀποτελεῖ Σύνοδον δικαιομένην νὰ προβαίῃ εἰς ἐπισήμους δογματικὰς διατυπώσεις, εἴ εἴχει πειθαρχικὴν τινα αὐθενσίαν, ἀλλ' ὅτι κέκτηται μεγάλην ἠθικὴν βιοσύνην καὶ τοῦτο ἔδωκε τὸ σχῆμα (καὶ τὴν κατεύθυνσιν) τῆς προείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ἐν τοῖς προσώποις χρόνους. Περατῆος ὑπαδείχθη αὐτοῖς, εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀπευθυνθείσας ἡμῖν ἐρωτήσεις, ὅτι δὲν ὑπόσχεσι ἀνάγκη ὑποβολῆς τῷ Κοινοβουλῷ οἰασθήποτε ἀποφάσεως ληφθησομένης ὑφ' ἡμῶν ἐν τῷ παρόντι Συνεδρίῳ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόφασις οὐδεμίαν θὰ συνεπαγάγῃ ἀλλοίωσιν εἰς τὰς (ἐπισήμους δογματικὰς) διατυπώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἐκθεσις ἡμῶν θέλει γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν Συνόδων τῶν διαφόρων διακλαδῶσεων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ὁμολοίας—ὡς Συνόδου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας θεοοομένου τῶν δύο Βυλῶν τῆς Convocation (ἐπιποικιακῆς Συνόδου).

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν μερίδων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας, διεσαφηνίσθη αὐτῆς ὁ χαρακτὴρ τῆς ἐπὶ Ἐλισάβετ γενομένης ἀποκαταστάσεως καὶ ὑπαδείχθη ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἡ τάσις ὑπῆρξεν ἕκαστῃ ἢ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἀποβῆ πρακτικῆ (comprehensive) ἠθικῆ Ἐκκλησία. Τρεῖς κατεστυθύνσεις πάντοτε ἐν αὐτῇ ὑπῆρχον—ἡ πρώτη κοινῶς μὲν καλουμένη Ὑψηλὴ Ἐκκλησία, ἐπίσης δὲ Καθολικὴ, ἡ δευτέρα Χαμηλὴ Ἐκκλησία ἢ Εὐαγγελικὴ καὶ ἡ τρίτη Ἐθρῶτα Ἐκκλησία ἢ Νεωτεροζῶσα. Δὲν εἶναι (ὅμως) ὁρθὸν νὰ θεωρῶμεν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας ὡς διηρημένην μεταξὺ δύο ἢ τριῶν μερίδων. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία κλήρου καὶ λαοῦ εἰσι μέλη ἀπλῶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας μετὰ τάσεων, πιθανῶς, πρὸς μίαν ἢ ἄλλην κατεύθυνσιν. Πέποιξ τοῦ κυρίου σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἰσὶν ὀργανωμέναι αἱ μερίδες. Δὲν εἶναι πᾶσις δυνατὸν νὰ εἴπῃ τις πόσοι συγκοιτικῶς εἶναι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ὑψηλὴν ἢ τὴν Χαμηλὴν Ἐκκλησίαν. Διεσαφῆθη αὐτοῖς ὅτι ὁ ὅρος «Προτεσταντικὸς» χρησιμοποιεῖται συχνὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἀπλῶς πρὸς ἐκφράσιν ἀντιθέσεως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης ὅτι ὁ ὅρος «Εὐαγγελικὸς» χρησιμοποιεῖται πρὸς χαρακτηρισμὸν ἐκεῖνων, οἵτινες ἰδιαιτέρως ἐπιμένουν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐμπειρίας τοῦ ἀπολυτοσωτικῆς ἔργου τοῦ Χριστοῦ καὶ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν μελῶν οἰασθήποτε μερίδος καὶ ὅτι ὁ ὅρος «Νεωτεροζῶν» δὲν

1. Ὡς γνωστὸν ἡ τῶν Παλαιοκαθολικῶν Ἐκκλησία προέκυψε ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κατὰ τὸ 1870 θεσπισθέντος δόγματος τοῦ ἀλαθιῆτος τοῦ Πάπα. Οἱ πρωτεργάται τῆς διαμαρτυρήσεως κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ δόγματος ὑπῆρξαν ὁ πολὺς Δόλλινγκερ καὶ ὁ καθηγητὴς Φρίδριχ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ 44 καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Παλαιοκαθολικοῦ ὑπάρχοντος σήμερον ἐν Γερμανίᾳ, Ἑλβετίᾳ, Κάτω γαλλοῖς καὶ Ἀμερικῇ (M. K.)

2. Report of the meeting of the commission of the Anglican Communion and the Old Catholic Churches held at Bonn on Thursday July 2, 1931.

σημαίνει ἄπιστον, ἀλλὰ πιστεύοντα προσπαθοῦντα νὰ ἐκφράσῃ τὴν πατρὸςκαρδόστον πίστιν εἰς ὄρους συμφώνους πρὸς τὴν σύγχρονον σκέψιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ 39 ἄρθρα ἐδηλώθη αὐτοῖς ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη ἀποδοχὴ αὐτῶν ἔχει γενικὸν χαρακτῆρα, τοῦτο δὲ γίνεται ἀπὸ πειντήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν.

Τότε ἐτέθησαν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τρεῖς δηλώσεις ἐκωράζουσαι διάφορα σημεῖα ἀπόψεων. Ἡ μίαι παρασκευασθεῖσα ἐξ ὀνόματος τῆς Εὐαγγελικῆς μερίδος, ἡ δευτέρα περιέχουσα ἀπόσπασμα ἀνακοίνωσης γενομένης ὑπ' ἑμοῦ ἐν προσφάτῳ ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς «Γάιμς» καὶ ἡ τρίτη οὕσα ἀπόσπασμα ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Δάραμ. Ἐγένετο ἀρκοῦντως σαφές αὐτοῖς ὅτι ὑπῆρχον διάφορα σημεῖα ἀπόψεων καὶ ἐδηλώθη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπῆς ἡμῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος ἐρμηνεία (τῶν ἀπόψεων τούτων).

Ἐνεχείρισα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Παλαιοκαθολικῶν ἀνακοίνωσιν γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Γκράχαμ—Μπρόιον συγκεφαλαιοῦσαν τὰς ἀντιρροήσεις, ἃς προῦβαλον οἱ Εὐαγγελικοὶ κατὰ τῶν προτάσεων. Ταυτοχρόνως ὅμως ἐδηλώθη αὐτοῖς, ὅτι ὑπῆρχον πολλοὶ Εὐαγγελικοὶ, οἵτινες δὲν θ' ἀπεδέχοντο τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην.

Τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἡμετέρων συζητήσεων ἀφιερώθη εἰς τὴν ζήτησιν ἐκ μέρους ἡμῶν διασαφήσεων τινων ὡς πρὸς τὴν δήλωσιν τῆς Οὐτρέχτης. Θὰ ἐνθυμηθῆται ἡ Ὑμετέρα Χάρις ὅτι ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Λάμπενθ ἐλέγχθη ὅτι ἡ δήλωσις αὕτη δὲν εἶναι ἀσυνεπῆς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ σημεῖα τινὰ τῆς δηλώσεως ταύτης ἐξεφορήθησαν ἱκαναὶ ἀντιρροήσεις. Ἐθεωρήθη, ὅθεν, ἐπιτακτικὸν ὅπως ζητηθῶν ἐξηγήσεις παρὰ τῶν Παλαιοκαθολικῶν ἀντιπροσώπων ὡς πρὸς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς δηλώσεως. Ὑπεδείχθη ὑπ' αὐτῶν ὅτι ἀποτελεῖ λάθος νὰ θεωρηθῆται αὕτη ὡς οὕσα, καθ' οἷονδὴ τινὰ τρόπον, πλήρης ἐκθεσις τῶν πεποιθήσεων ἢ τῆς θεολογικῆς θέσεως αὐτῶν. Συνετάχθη αὕτη πρὸς καθορισμὸν τῆς θέσεως αὐτῶν ἀέναντι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης. Ἐφ' ᾧ καὶ δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ὅπως περιληφθῆ ἢ ἐν αὐτῇ δήλωσις ἐπὶ σημείων ὡς λ. χ. εἶναι ἡ αὐθεντία τῶν Γραφῶν, τοῦθ' ὅπερ, φυσικὰ, οἰκοθεν ἐννοεῖται.

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐθεντίαν τῶν Γραφῶν μᾶς παρέκεμψαν εἰς δὴλωσιν γενομένην ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς Βόννης τοῦ 1874 περὶ Γραφῆς καὶ Παραδόσεως, ἡ ὁποία ἀρχίζει οὕτως: Αἱ «Ἅγιοι Γραφαὶ ἀναγνωρίζουεναι ὡς ὁ πρωταρχικὸς κανὼν τῆς πίστεως», ὁ δὲ ἐπίσκοπος τοῦ Δέβενερ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Παλαιοκαθολικοὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ συμφωνήσουν μετὰ τοῦ 6 καὶ 20 ἄρθρου (ἐκ τῶν 39).

2. Προκειμένον περὶ τῆς γνωστῆς ἀρχῆς τοῦ Ἁγ. Βικεντίου τοῦ Λειρήνης, ἠρωτήθη ἂν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποδεχθῶν τὸ 2 κεφάλαιον τῆς πραγματείας αὐτοῦ *Commonitorium* ὁριστικῶς ἐδηλώθη ὅτι ἀποδέχονται αὐτό. Σημειώτεον ὅτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ ἐκείνῳ ἡ ἐπιρροὴ τῶν Γραφῶν ὁριστικῶς ὑποδηλοῦται.

3. Ἐδηλώθη ὅτι οἱ Παλαιοκαθολικοὶ θεωροῦν τὰς τέσσαρας πρώτας οἰκουμενικὰς Συνόδους ὡς οὕσας σπουδαιότητος μεγαλειέτας τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδίδουν μόνον πειθαρχικὴν αὐθεντίαν εἰς τὴν ἐβδόμην γενικὴν Σύνοδον.

4. Ὅτι θεωροῦν τὴν τετάρτην Σύνοδον τοῦ Λατερανοῦ καὶ τὴν ἐν Τριδέντῳ οὐχὶ ὡς οἰκουμενικὰς συνόδους, ἀλλὰ μόνον ὡς τοπικὰς.

5. Ὅτι ἡ δήλωσις τῆς Οὐτρέχτης σκοπὸν προκρίπτει ὅπως ἀποκλείσῃ τὴν πίστιν εἰς τὸν Τρανσουπστανιανισμὸν ἐν τῇ μεσαιωνικῇ αὐτοῦ ἐννοίᾳ καὶ ὅτι ἡ λέξις (ὄρος) δὲν χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ διδασκαλίᾳ των.

6. Ὅτι δὲν θεωροῦν τὴν Εὐχαριστίαν ὡς θυσίαν ἱλαστήριον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἀπᾶς προσενηχθείσης θυσίας καὶ ὅτι ἡ περὶ τοῦ ἐναντίου ἐντύπωσις προέκυψεν ἐκ παρερμηνείας.

Τολμῶ νὰ πιστεύω ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αὗται καθίστουν σαφές ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦ Λάμπενθ ἐδικαιώθη ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ. ἢν ἔδωκεν εἰς τὴν δήλωσιν τῆς Οὐτρέχτης καὶ τῇ ἀποφάνσει αὐτοῦ ὅτι ἡ δήλωσις δὲν εἶναι ἀσυνεπῆς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας.

Αἱ συζητήσεις ἀπεκρυσταλλώθησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα τρία σημεῖα, ἅτινα καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν ὑπογραφεῖσαν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν:

1. Ἐκάστη Ὁμολογία ἀναγνωρίζει τὴν καθολικότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς ἄλλης καὶ διατηρεῖ τὴν ἐαυτῆς.

2. Ἐκάστη Ὁμολογία συγκατατίθεται ὅπως ἐπιτρέπη εἰς μέλη τῆς ἄλλης Ὁμολογίας νὰ μετέχωσι τῶν Μυστηρίων αὐτῆς.

3. Ἡ μυστηριακὴ ἐπικοινωνία δὲν ἀπαιτεῖ παρ' οὐδεμιᾶς Ὁμολογίας τὴν ἀποδοχὴν πάσης δογματικῆς γνώμης, μυστηριακῆς λατρίας ἢ λειτουργικῆς πράξεως χαρακτηριστικῆς τῆς ἄλλης, ἀλλ' ἔχει ὡς ἄμμεσον ἐπακολούθημά ὅτι ἐκάστη πιστεύει ὅτι ἡ ἄλλη διακατέχει ἅπαντα τὰ οὐσιώδη τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Ἄπας ὁ θρησκευτικὸς περιοδικὸς τύπος τῆς Ἀγγλίας μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιέσεως ἀνυποκρίτου ἐχαιρέεισε τὸ γεγονός ὡς ἀφετηρίαν ἀγαθῆν διὰ τὸ ὅλον ἔργον τῆς ἐνώσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Ἐκκλησιῶν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἡμερησίως τύπος, ὅστις μέγα ἐνδιαφέρον πάντοτε ἐπιδεικνύει διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, δὲν ἔλειψε καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει νὰ ἀναγορεύῃ καὶ σχολιάσῃ ἐκτενῶς τὴν μεταξὺ τῶν δύο Ὁμολογιῶν συμφωνίαν. Τινὰ μάλιστα τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν χαρακτηρίζουν τὴν συμφωνίαν ταύτην ὡς οἰωνὸν ἄριστον καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν συνάντησιν Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν.

Λονδίνον, 11 Σεπτεμβρίου 1931

† ὁ Μ. Ἀρχιμ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Νέα περίοδος.

Τὰ τελευταία φύλλα τῆς «Ἐκκλησίας» ἐξεδόθησαν διπλᾶ ἕνα καταστῆ δυνατὴ ἢ ἐν αὐτοῖς δημοσιεύσεις ἀρτίων τῶν νόμων, τῶν κατὰ τὴν λήξαν περίοδον τῶν νομοθετικῶν ἡμῶν σωμάτων ψηφισθέντων καὶ ἀφορώντων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν καθ' ὅλου. Ἡ «Ἐκκλησία» μετὰ χαρᾶς καὶ καθήκοντος παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναδείξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐλευθερον κράτος μετ' Ἐκκλησίας ἰδίας, μετὰ μακροῦς αὐτῆς καὶ ἀργαλέους ἀγῶνας πρώτην ταύτην φορᾶν ἢ Πολιτεία ἠδύοκῃσεν, ἐπὶ τέλους, οὐ μόνον νὰ ἀξιῶση προσοχῆς τὰς θεμελιώδεις αὐτῆς ἀνάγκας, ἀνευ τῆς θεραπείας τῶν ὁποίων αὐτὴ ἐκωλύετο νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ἑαυτῆς προορισμόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν περὶ αὐτῶν ἀναγκαίαν νομοθεσίαν κατὰ τὰς εὐχὰς τὰς ὁποίας ἀνέκαθεν καὶ ἐπανειλημμένως διετύπου ἡ Ἐκκλησία. Εἶνε ἀληθές ὅτι σημεῖα τῆς νομοθεσίας ταύτης, κανονικῆς σημασίας θεμελιώδους, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν κανονικὴν δεοντολογίαν· ἐλπίζεται ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ἀρνηθῆ νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτῶν, ἕνα ἢ ὅλη αὐτῆς περὶ τῆς Ἐκκλησίας μέριμνα ἀναδειχθῆ κατὰ πάντα ἀρτία καὶ ἀξία ἀμερίστου τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος.

Οἱ ἴδιοι πανταχοῦ.

Τὸ ἐν Βαρσοβία παπικὸν πρακτορεῖον τύπου ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ δελτίων ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ὀρθοδόξου τύπου τῆς Πολωνίας διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ κλήρου τοῦ «ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ» χρησιμοποίησιν τῆς ἱερατικῆς ἐνδυμασίας, τῶν ἀμφίων καὶ τῶν λοιπῶν διασήμων τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου. Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ πρακτορεῖον, ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία πάντοτε εἶχε καὶ ἐτήρει τὸν ἀνατολικὸν ρυθμόν, διὰ τοῦτο δὲ ὁ κλήρος τοῦ ρυθμοῦ τούτου ὀρθῶς—δῆθεν—χρησιμοποιεῖ τὰς ἀμφιέσεις τοῦ κλήρου τῶν ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὸν διωχρισμόν τούτον ἀντικροῦν τὸ «Κυριακὸν Ἀνάγνωσμα», ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐν Πολωνία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπάγεται ὅτι «ὁ κλήρος τοῦ ἐν Πολωνία αὐτοκαλουμένου ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ δὲν μιμεῖται οὔτε τὰ ἀρχικὰ ἀνατολικά πρότυπα, οὔτε τὰς συγχρόνους ἀμφιέσεις τοῦ κλήρου τῶν ὀρθοδόξων ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ τὰς μικροτέρας ἐτι λεπτομερείας, δι' εὐνοήτους λόγους, προσπαθεῖ νὰ ὁμοιάσῃ πρὸς τὸν σύγχρονον ὀρθόδοξον κλήρον τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ρωσίας, οὐτινος ἢ ἐνδυμασία καὶ τὰ ἀμφία, ὑπὸ τὸν σημερινὸν αὐτῶν τύπον, ἐθεσπίσθησαν εἰς πολλὴ μεταγενέστερον χρόνον, καὶ δὴ κατὰ τὸν ἰθ' αἰῶνα, σημαντικῶς δὲ διαφέρουσι τῶν τοῦ ἐλληνικοῦ κλήρου ἐπὶ παραδείγματι. Οὕτω, τὸ ἐπανωκαλύμανχον π. χ., τὸ ὅπολον φέρει ὁ ἐπίσκοπος Τσαρνέτακη (Σ. Ε. ἐπ' ἑσχάτων διορισθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἐν Πολωνία οὐνιτῶν) καὶ οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου τοῦ ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ, ἐγένετο ἐν χρῆσει ἐν τῇ ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ μόνον περὶ τὰ τέλη τοῦ 19' αἰ., ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ στήθους κατὰ τὸν ἰθ' αἰ. κ. ο. κ. Ἐπὶ

πλέον—ἐπάγεται τὸ ἐν λόγῳ φύλλον—ὁ ρωμαϊκὸς κλήρος τοῦ ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν μιμεῖται τὸν σύγχρονον ὀρθόδοξον ἐν Πολωνία κλήρον, ἀλλὰ καὶ συχνότατα ἀποκαλεῖ ἑαυτὸν «ὀρθόδοξον», προσπαθῶν οὕτω νὰ παραπλανήσῃ τὸν «ὀρθόδοξον πληθυσμόν». Παραθέτομεν ταῦτα διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ ἡμέτεροι χριστιανοὶ ὅτι ὀλοκληρὸν τὸ οὐνιτικὸν τοῦ Βατικανοῦ οἰκοδόμημα συγκρατεῖται ἀπανταχοῦ διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου τῆς ἀπάτης, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς δολιότητος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθεν εἰς δύο τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα, ἐξετάσασα διάφορα διοικητικῆς φύσεως ζητήματα.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πρεβέζης καὶ Νικοπόλεως Ἰωακείμ ἔνεκα τῆς κατατροχούσης αὐτὸν ἀσθενείας ὑπέβαλε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Πρεβέζης καὶ Νικοπόλεως κανονικὴν παραιτήσιν. Ὁ Μακ. Πρόεδρος περιέγραψε τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ διευθύναντος λίαν εὐδοκίμως τὰς Μητροπόλεις Ρόδου, Μαρωνείας καὶ Πρεβέζης ἐπὶ ἡμῖς περίπου αἰῶνος καὶ καταλαβόντος λίαν διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐλληνικῇ ἱεραρχίᾳ, ἢ δὲ Ἱερά Σύνοδος ἀποφανθεῖσα ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ, ἀπεφάσισεν ἅμα ὅπως ἐκφρασθῆ αὐτῷ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας.

—Ἡρῶντο οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς ἀφικνούμενοι εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας, ἧς αἱ ἐργασίαι ἀρχοῦνται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος ἀπῆλθεν εἰς Λονδίνον ὅπως ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος μετὰσχῆ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐξ Ὀρθοδόξων καὶ Ἀγγλων Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 17ης λήγοντος μελετήσασα τὸ ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπόμνημα τῶν χριστιανικῶν καὶ ἀντικομμουνιστικῶν ἐνώσεων, ἀπεφάνθη, ὅτι τὸ ζήτημα Γληνοῦ καὶ Δελμούζου θεωρεῖ ἀπολύτως περαιωμένον διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφάσεων καὶ δηλώσεων αὐτῆς. Προκειμένου δὲ γενικώτερον περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, περὶ οὗ καὶ ἄλλαι ὀργανώσεις καὶ χριστιανικαὶ ἐνώσεις ἀνεφέρθησαν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, ἀπεφάσισεν, ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο παραπέμψῃ εἰς τὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνερχομένην Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἕνα αὐτῆ μελετήσῃ, ἀποφασίσῃ καὶ προβῆ εἰς τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐνεργείας.

—Δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν σεβ. μητροπολίτην Κεφαλληνίας κοινοποιηθέντος καὶ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τὸ Ἱπουργεῖον Παιδείας ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς παρὰ τῶν νομαρχῶν Ἑπτανήσου παραδόσεως τῆς ἐπὶ τῶν ναῶν ἐποπτείας εἰς τὰ μητροπολιτικὰ συμβούλια, συμφῶνως τῷ νόμῳ.

—Κατόπιεν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 5148 ἢ

δικαιοδοσία τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις ὑφισταμένων ἀνωτέρων ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν περιορίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διοίκησιν τῶν εὐαγῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, οὐδεμία δὲ σύγχυσις δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ θεσμοῦ τούτου πρὸς τὸν τοῦ μητροπολιτικοῦ συμβουλίου, τοῦ μόνου δικαιουμένου νὰ ρυθμίξῃ τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ναῶν. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐκδόσεως εἰδικοῦ διατάγματος δι' ἐκάστην μητρόπολιν περὶ καταργήσεως τῶν ἀνωτέρων ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν.

— Συμφώνως τῷ νέῳ νόμῳ 5148 διὰ τὴν οὐστάσιν ἐνορίας ἀποφαίνεται ὀριστικῶς τὸ μητροπολιτικὸν συμβούλιον, τὸ δὲ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἔχει μόνον συμβουλευτικὴν γνώμην.

— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ νόμου 5148 συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἤδη κεχειροτονημένοι, συνεπῶς δὲ ἐὰν οὗτοι μὴ ἔχωσι τὰ τοῦ νόμου προσόντα δὲν δύναται νὰ θέσωσιν ὑποψηφιότητα εἰς κανὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου, δύναται ὅμως νὰ διατίθενται ἐκάστοτε κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα προσωρινῶν ἐφημερίων, ἀλλὰ καὶ αὐθις συμφώνως πρὸς τὰς περὶ προσωρινῶν ἐφημερίων ρητὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου νόμου.

— Τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπαντήσας εἰς σχετικὸν ἐγγραφὸν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἑκατονταπυλῆς Πύρου ἐδήλωσεν ὅτι «κανονικὸν καὶ ἀναφαίρετον δικαίωμα τοῦ μητροπολίτου εἶναι ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παύσις οὐχὶ μόνον τῶν ἐφημερίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ψαλτῶν καὶ τῶν νεωκόρων ἀπάντων ἀνεξαιρέτως, ἄρα καὶ τῶν διεπομένων ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ναῶν, τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο ἀπορρέον ἐκ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας οὐδὲ σέβεται τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ πρὸς οὐδὲν νόμος δύναται νὰ διαφωνῇ, περιεφρούρησεν ὡς ἦτο φυσικὸν καὶ ἡ ἐνοριακὴ νομοθεσία διὰ τοῦ ἀρθροῦ 92 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ἀρθροῦ 52 παρ. 2 τοῦ νέου νόμου 5148».

— Τῇ 3 λήγοντος μηνὸς ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κρήτης κοινοποιηθὲν καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καθ' ἣν ὁ ἐνοριακὸς νόμος ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Κρήτην.

— Ἰπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου ἀπεφασίσθη ὅπως ἰδρυθῶσι Κυριακὰ Σχολεῖα ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐν τοῖς κυριωτέροις κέντροις τῆς ἑπαρχίας του, ὡς λ. χ. ἐν Ἀγιάσῳ, Πολυχνίτῳ, Ἐρεσῶ καὶ Παμφύλλοις. Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τοῦ γραμματέως τῆς μητροπόλεως κ. Εὐδ. Κλεομβρότου, τοῦ ἱεροκήρυκος Πολυχνίτου ἱεροδ. κ. Χρυσοστόμου Δασκαλάκη καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐν λόγῳ κοινοτήτων, ἧτις προσεχῶς συνεχρομένη εἰς τὴν μητρόπολιν θὰ μελετήσῃ τὰς λεπτομερείας καὶ θὰ θέσῃ τὰς βάσεις τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ σχολείων.

— Προνοία τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μυτιλήνης ἡ

ἐπιτροπὴ τοῦ τοπικοῦ ταμείου ἀποδοχῶν τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. ἀπετελέσθη ἐκ τῶν παν. ἀρχιμανδριτῶν Θεοκτίστου Σωσῶνῃ καὶ Ἰουστίνου Βιξεβανίδῃ καὶ τοῦ αἰδουοῦκ. Παλαιολόγου Δημητριάδου.

— Τὴν 13 Ἰσταμένου ὁ σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Γεζεκίηλ ἐν Καρδίτῃ ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθείσης Ταπητουργικῆς Σχολῆς. Παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ καὶ πολλὸν πλῆθος. Μετὰ τὸν ἀγασμὸν ὁ σεβ. ἐμίλησεν ἀναπτύξας ὅτι μετὰ τὴν στάσιν τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς καπναποθήκας τῆς πόλεως ἐπήλθεν ἀνεργία εἰς τὰ πτωχὰ κοράσια, διὸ ἤδη ἐσκέφθη διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Σχολῆς εὐρῶν πρόθυμον καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀυτόνομον Ταπητουργικὸν Ὄργανισμόν, ὅστις ἐχορήγησεν πρὸς τὸν Σεβ. ἐπὶ πιστώσει ἐργαλεῖα καὶ ὑλικά αξίας 60 000 δο. Πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ ὁ Σεβ. ἐξέφρασεν ζῶντὰς εὐχαριστίας διὰ τε τὴν χορηγίαν ταύτην καὶ διὰ τὴν κατάλληλον διδασκαλίαν ἣν ἀπέστειλεν. Ἦδη ἐργάζονται 50 ἄπορα κοράσια ταχέως δὲ ὁ αὐθιμὸς θὰ ἀνέλθῃ εἰς ἑκατὸν εἰς ταῦτα ὁ Σεβ. ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ δέμηνον θὰ χορηγηθῇ ἡμερομίσθιον μέχρι δρ. 60 κατὰ τὴν ἐπίδοσιν των, ἐκ τούτου δὲ τὸ ἥμισυ θὰ κατατίθεται εἰς Ταμειυτήριον ἵνα μὴ οἱ γονεῖς των λόγω ἀνάγκης δαπανῶσιν ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ κόπου των, θὰ χορηγηθῇ δὲ εἰς αὐτὰ καὶ οἰκονομικὸν συσσίτιον. Οἱ παριστάμενοι συνεχάρησαν τὸν Σεβ. διὰ τὴν πρωτοβουλίαν του, τὰ πρῶτα δὲ ἐτοιμασθέντα πέντε τεμάχια ταπήτων ἡγοράσθησαν ἀμέσως ἀπὸ δρ. 500 ἑακαστον, πρῶτον δόντος τὸ παράδειγμα τοῦ σεβ. μητροπολίτου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

Εἰς ἀνασυγκρότησιν τῆς ἱερᾶς συνόδου τοὺς ἀποχωρήσαντας σεβ. μητροπολίτας Πριγκηποννήσων. Σάρδεων, Σηλυβρίας, Ρυδοπόλεως καὶ Ἡλιουπόλεως ἀντικατέστησαν κληθέντες οἱ σεβ. Δέρκων, Ἰμβρου καὶ Τενέδου, Θεοδωρουπόλεως, Εἰρηνουπόλεως καὶ Χαιστουπόλεως. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκλήθησαν διὰ νέαν ἐτησίαν περίοδον οἱ σεβ. Πριγκηποννήσων καὶ Σάρδεων, τοῦ μητροπ. Ἰμβρου αἰτησάμενον ἐξάμηνον ἐξάρεσιν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαρχίας του.

— Συνοδικὴ ἀποφάσις εἰς τῶν ἐφετινῶν κληρικῶν ἀποφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς ἀπεστάλη εἰς Βουκουρέστιον ὡς ὑπότροφος τῆς Ἐκκλησίας πρὸς συνέχισιν τῶν μελετῶν του, ἐκμάθησιν τῆς ρουμανικῆς γλώσσης καὶ γνωριμίαν τῶν κατὰ τὴν Ρουμανικὴν Ἐκκλησίαν.

— Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς τῆς ἱ. συνόδου θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μιλήτου κ. Ἀδελμιανὸς ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων τινῶν ἐν τῇ Θεολογ. σχολῇ Χάλκης.

— Ἀνετέθη συνοδικῶς τῷ σεβ. μητροπολίτῳ Ροδου κ. Ἀποστόλῳ ὅπως ἐγκαταστήσῃ ἐν Κῶ τὸν νεόδμητον ναὸν τοῦ χωρίου Καρδαμένης.

— Ὁ ἐν Ἀνῶν τέως ἱερατεῶν Οἴκου, Γεώργιος Γροπέτης διωρίσθη ἱερατικῶς προϊστάμενος τῆς εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινότητα ἐναγχοῦ ὀργανωθείσης Ἑλληνικῆς ἐν Σμύρῃ ἐρθοδόξου παροικίας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Προκειμένου ν' ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι διὰ τὰς κενὰς θέσεις ἑφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Ἀσείας, 2) Ἀργιακῶνας 3) Καρδαῶ, 4) Κουνουπιᾶς, 5) Καράτουλα, 6) Κανδάλου, 7) Καλαπακίου-Ρουσίου, 8) Μαγούλας, 9) Περγιδιοβορῆσης, 10) Σβολεϊκῶν, 11) Σιταίνης, 12) Σιόλου, προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱερατεῦσῶσιν ἐν αὐταῖς, ὅπως μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ε. ἔ. τὸ βραδύτερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ἐγγράφους κλήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, συμφώνως τῷ νόμῳ. † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός

Ἱ. Μητρόπολις Καρδαμύλων

Ἡ ἱερά Μητρόπολις Καρδαμύλων τάσσει προθεσμίαν μέχρι 30 Ὀκτωβρίου 1931 πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιοτήτων συμφώνως τῷ 5148 νόμῳ διὰ τὴν χρῆσευσαν θέσιν τοῦ ἑφημερίου τοῦ χωρίου Ἀμάδων Ἐν Καρδαμύλοις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1931. Ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου.

Ἱ. Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως.

Προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλλωσιν αὐτῇ τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα πρὸς καταληψὶν μιᾶς τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. 1) Ἀχαιίας (Μικροχωριῶν). 2) Ἐξοχῆ (Τοβλιανῆ). καὶ 3) Κυκκινόχωριον (Ζαυρὸν) κενῶν θέσεων ἑφημερίων. Ἐν Παριῶν (Παγκραίου) τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1931.

Ἱ. Μητρόπολις Κορινθίου.

Ἡ ἱερά Μητρόπολις Κορινθίας προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου 5148 προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα πρὸς πληρωσὶν τῆς θέσεως τοῦ ἑφημερίου τῆς ἐν Πεταλοῦ ἐνορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὁ «Ἅγιος Ἀνδρέας». Ἐν Κορινθῶν τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1931 ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας. † Δαμασκηνός.

—Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30, 31 καὶ 32 τοῦ 5148 νόμου, τοῦ τροποποιούντος τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 νομοθετικὸν διάταγμα περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ἑφημερίου τῆς ἐν Ζευγολιτικῆ ἐνορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «ἡ Κοιμ. τῆς Θεοτοκου» ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου ν' ἀνακηρυξῶμεν τούτους ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἑφημερίου τῆς ὡς ἄνω ἐνορίας. Ἡ προκήρυξις ἡμῶν αὕτη θετεῖ ἀναγνώστῃ ἐπ' ἐκκλησίας καὶ συροκαληθῆ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἐπιμελεία δὲ καὶ δαπάναις τῆς ὡς ἄνω ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας θελεῖ δημοσιεῦσθαι ἐν τινὶ ἐγγράφῳ ἐφημερίδι, ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ περιοδικῷ «Ἐκκλησία» καὶ τινὶ τῶν ἑφημερίων τῆς πρωτευούσης. (Τ. Σ.) † Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνός.

—Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30, 31, ὡς 32 τοῦ 5148 νόμου, τοῦ τροποποιούντος τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ἑφημερίου τῆς ἐν Λαλιώτῃ ἐνορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὁ Ἐδωγελισμός τῆς Θεοτόκου ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου ν' ἀνακηρυξῶμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἑφημερίου τῆς ὡς ἄνω ἐνορίας. Ἐν Λαλιώτῃ τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1931. Ἡ Ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ.

—Ἐντὸς τοῦ μηνὸς προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους ὅπως ὑποβάλλωσιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 32 τοῦ νόμου 5148 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων πιστοποιητικά διὰ τὴν κατάληψιν ἑφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Λουζίου κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2092 Δ)γῆς τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορινθίας. Ἡ ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία.

—Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ. 30, 31 καὶ 32 τοῦ 5148 νόμου τοῦ τροποποιούντος τὸ ἀπὸ 17 Δ)ρίου 1923 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ἑφημερίου τῆς ἐν Κοντοσταυλῶν ἐνορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «ἡ Κοιμησις τῆς Θεοτόκου» ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 ὀριζόμενα πιστοποιητικά προκειμένου ν' ἀνακηρυξῶμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἑφημερίου τῆς ὡς ἄνω ἐνορίας. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ.

—Πρὸς τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπείαν τοῦ ἐν Συβιστιῇ ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Ἁγίου Σπυριδῶν» ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30, 31 καὶ 32 τοῦ 5148 νόμου τοῦ τροποποιούντος τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1931 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ἑφημερίου τῆς ἐν Συβιστιῇ ἐνορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὁ Ἅγιος Σπυριδῶν ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά προκειμένου ν' ἀνακηρυξῶμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἑφημερίων τῆς ὡς ἄνω ἐνορίας (Γ. Σ.) ὁ Κορινθίας Δαμασκηνός

—Κατ' ὄψιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 2092 ε. ἔ. ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ Σου Μητροπολίτου Κορινθίας προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν τοῦ ἑφημερίου τῆς ἐνταῦθα ἐνορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, Κούτσι Νεμέας Κορινθίας, ν' ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν γραφεῖον Κορινθίας ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ 5148 νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἐφημερίου τῆς ἄνω ἐνορίας, Κούτσι Νεμέας Κορινθίας τῇ 16)9)31. Ὁ προεδρὸς τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας.

Ἱ. Μητρόπολις Πατρῶν.

Προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ Νόμου 5148 προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς. τὰ

ἀπαιτούμενα ἔγγραφα πρὸς πλήρωσιν 1ον μᾶς θέσεως ἐφημερίου ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ Παντανάσσης καὶ 2ον πρὸς πλήρωσιν 13 κενῶν θέσεων τῶν ἐφημερίων τῶν χωρίων, Ἄνω Σαλμενίκου, Δακανεῖκα, Πετίτσα καὶ Διμακινίου τέως δήμου Ἄρρινεῶν, Ἄρλας, Ἄνω Σουδενεϊκῶν Γέροπεστ τέως δήμου Δύμης, Μπαρδικώστα, Πλατάνου, Βαλμαντούρας τέως δήμου Φαρρῶν, Προσεβέστης, Κούμπερι, Σκούρα τέως δήμου Τριταίας. Ἐν Πάτραις τῇ 12 7μβρίου 1931. Ἐκ τοῦ Γραφείου Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν.

Ἱ. Μητρόπολις Ἡλείας.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 30—32 καὶ 37 τοῦ Νόμου 5148 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς

17ης Δ)βρίου 1923 περὶ Ἐνορ. Ναῶν κ.λ.π.», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐξῆς χωρίων, 1) Βάρδα, 2) Μαλικίου, 3) Λάπα-Ἀλὴ Τσελεκῆ, 4) Νερχορίου Τ. Δ. Μυρτωνιῶν, 5) Καλοθά, 6) Χάβαρι (Ἀγ. Τριάδος), 7) Λευκοχωρίου, 8) Μπουχιῶτι, ἀπὸ σήμερον προσέλθωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ ὑποβάλλωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἄνω Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τὰ ἐμφαίνοντα τὰ προσόντα των, καθ' ὅσον τῇ ἐπομένῃ τῆς λήξεως τῆς ἄνω προθεσμίας γενήσεται ἡ ἀνακήρυξις τῶν προσοντούχων ὑποψηφίων. Ἐν Πύργῳ τῇ 13ῃ Σ)βρίου 1931 † ὁ Ἡλείας Ἀντώνιος.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Ξ Ι Α

227 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ. τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἀργολίδος προκηρττε ὅτι τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας ἕως τῆς 12 μεσημβρινῆς ἰδίας ἡμέρας ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν Πλατεῖα Συντάγματος ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν 1) Διευθυντοῦ Ὑποματος Ἐθν. Τραπέζης ἢ τοῦ ὀρισθησομένου ἀναπληρωτοῦ του, 2) Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ναυπλίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, 3) ἡγουμένου τῆς μονῆς Καρακαλᾶ Γερμανοῦ Τριανταφύλλου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου ἰδίας μονῆς ὀριζομένου τοιοῦτου τοῦ ἱερομονάχου αὐτῆς Θεοφίλου Ἰωάννου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ διετῆς μίσθωσις τῶν ἐξῆς ἀγρῶν Μονῆς Καρακαλᾶ. Α) Ἄγρος Καρακαλᾶ ἢ Νέον Ῥοῖτόν στρέμματα 9 ἢ ὄσης ἐκτάσεως ἄν εἶναι, Β) Ἄγρος Φουρνάκι εἰς Γιανουλεῖκα στρέμματα τέσσαρα ἢ ὄσης ἐκτάσεως ἄν εἶναι, κατὰ τοὺς ὅρους διακηρύξεως κατατεθειμένους εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπέζης Ναυπλίου καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἀργολίδος. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Αὐγούστου 1931 Ὁ προεδρεύων τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ.

228 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ. τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἀργολίδος προκηρττε ὅτι τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1931 Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας ἕως τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν (Πλατεῖα Συντάγματος) ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν 1) Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του 2) Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ναυπλίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ 3) ἡγουμένου τῆς μονῆς Ταλαντίου Δωροθέου Χρήστου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς ταύτης μοναχοῦ Ἀνθίμου Στατερά, ἐνεργηθῆσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία· α) διὰ τὴν ἐκποίησιν μέλιτος ὀκάδων 160 β) διὰ τὴν ἐκποίησιν κυάμων ὀκάδων 950 πρῶτη προσφορὰ ὀρίζεται διὰ μὲν τὸ μέλι δραχ. 15 κατ' ὀκάν διὰ δὲ τοὺς κυάμους δραχ. 2 κατ' ὀκάν, γ) διὰ τὴν διετὴ ἐκμίσθωσιν τῶν ἐξῆς ἀγρῶν: 1) ἀγροῦ Κοκκιναδά· ὀριζομένη πρώτη προσφορὰ ἐτησίως δραχ. 4000 2) ἀγροῦ Χωράφι Μερτύρι· ὀριζομένη πρώτη προσφορὰ ἐτησίως δραχ. 700 3) ἀγροῦ Ποργιά ὀριζομένη πρώτη προσφορὰ ἐτησίως δραχ. 800. 4) ἀγροῦ Θρουμπαριά μὲ ἐλαιόδενδρα 38. ὀριζομένη πρώτη προσφορὰ ἐτησίως δραχ. 10000 δ) διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τοῦ ἐφετεινοῦ παραχθησομένου ἐλαιοκάργου τῶν ἐν θέσει Ἀνέριμα καὶ Ἀμαρναντῶς 2040 ἐλαιοδένδρων μετὰ τῆς χορτονομῆς τῆς θέσεως Ἀνέριμα ὀριζομένης πρώτης προσφορᾶς δραχ. 10000. Οἱ ὅροι εἰσι κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Ὑποκατάστημα Ἐθν. Τραπέζης. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 9 Αὐγούστου 1931. Ὁ προεδρεύων τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ.

229 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον ΟΔΕΠ. τῆς ἱερῆς μητροπόλεως Ἀργολίδος προκηρττε ὅτι τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας ἕως τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐν Νέῳ Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν 1) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 2) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου ΟΔΕΠ. Ἀργολίδος, διοριζομένου τοιοῦτου τοῦ ἐφημερίου Νέας Ἐπιδαύρου Ε. Καλανιτῆ 3) τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀγνούντος—Ταξιαρχῶν Ἀμβροσίου Ἀνδρίτσου, ἢ τοῦτου καλυομένου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς ταύτης διοριζομένου τοιοῦτου τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ Χαριταῶνος Χαμακιάτου, ἐνεργηθῆσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία α) πρὸς ἐκμίσθωσιν μονοετῆ τοῦ ἐφετεινοῦ παραχθησομένου ἐλαιοκάργου τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς αὐτῆς μονῆς θέσεων α) ἄνω καὶ Κάτω Μακρηλιά β) περίξ μονῆς γ) Καρλακῶνα δ) Παλαιῆς Ἐπιδαύρου, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως κατατεθειμένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἐθν. Τραπέζης ἐν Ναυπλίῳ καὶ τῷ τοιούτῳ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἀργολίδος. Βον) διὰ τὴν διετὴ μίσθωσιν α) μᾶς ἀμπέλου Ἀγνούντος στρεμμάτων 25—27 β) ἀμπέλου Ταξιαρχῶν στρεμμάτων 22 γ) ἐνὸς ἀγροῦ ἐν θέσει Παλαιῶς Μύλος στρεμμάτων 8 δ) ἐνὸς ὑδρομύλου μετ' ἑδαφικῆς ἐκτάσεως στρεμμάτων 2 ἐν θέσει Κοντάρι ε) ἐνὸς ἀγροῦ ἐν Παλαιῷ Μετοχίῳ Παλ. Ἐπιδαύρου στρεμμάτων 25 μετὰ φρεάτος κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς κατατεθειμένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῷ τοιούτῳ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἀργολίδος. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Αὐγούστου 1931 ὁ προεδρεύων τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ.

231 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἄρτης διακηρττε ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως 1) εἰς μονοετὴ μίσθωσιν τὸ λειβάδιον Μεσινὸς Ζυγὸς μετὰ τῶν βοσκοτόπων Γιδύστενη καὶ Μακρόκαμπον τῆς ἱ. μονῆς Ῥοβελίστης· 2) εἰς μονοετὴ μίσθωσιν τὸ λειβάδιον Στριγγλιανὰ τῆς ἱ. μονῆς Ῥοβελίστης 3) εἰς μονοετὴ μίσθωσιν τὸ λειβάδιον Βελαρία—Ἀναγνώστη τῆς ἱ. μονῆς Ῥοβελίστης βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 34 διακηρύξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου ΟΔΕΠ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἄρτης καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἄρτῃ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκίῳ ὑπῆματι τῆς ἔθνικῆς τραπέζης. Ὁ πρόεδρος † ὁ Ἄρτης Σπυρίδων.

Ἰύσις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι